

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1809/2024
06.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мијодрага Новаковића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мијодрага Новаковића, адвоката Матије Милошевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 7/24 од 23.07.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 613/24 од 22.10.2024. године, у седници већа одржаној 06.02.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мијодрага Новаковића, адвоката Матије Милошевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 7/24 од 23.07.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 613/24 од 22.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 7/24 од 23.07.2024. године окривљени Мијодраг Новаковић оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, коју ће издржати по правноснажности пресуде у заводу за извршење кривичних санкција, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.07.2023. године, када је лишен слободе, па надаље.

Сходно одредби члана 87. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то једне секире, са дрвеном држалицом, укупне дужине 50 цм (дужина сечива 12,5 цм).

Истом пресудом окривљени је обавезан да сходно члану 261. - 264. ЗКП, надокнади трошкове кривичног поступка и то Вишем суду у Крагујевцу на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом

принудног извршења, док ће о трошковима кривичног поступка унапред исплаћеним из буџетских средстава суда и ВЈТ у Крагујевцу, суд одлучити посебним решењем, а оштећени АА је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 613/24 од 22.10.2024. године усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Крагујевцу преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 7/24 од 23.07.2024. године, само у погледу одлике о казни, па је окривљени због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.07.2023. године, па надаље, док су жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Мијодрага Новаковића, адвокат Матија Милошевић, из разлога предвиђених одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, које конкретизује навођењем повреда чланова 16. став 5. и 73. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мијодрага Новаковића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Мијодрага Новаковића, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи одредбу општег карактера – из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која прописује оквирно разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, а коју, поред осталог, у образложењу захтева конкретизује наводећи да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати. У том смислу, као незаконити доказ, бранилац означава записник о испитивању сведока оштећеног АА састављен пред Вишим јавним тужиоцем у Крагујевцу, будући да је испитивање наведеног сведока, обављено без присуства браниоца, коме није ни упућен позив ради присуствовања овој доказној радњи, а у који записник је суд на главном претресу извршио увид и исти прочитао као доказ.

Ови наводи браниоца, који по оцени Врховног суда, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени су неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је сведок оштећени АА, супротно одредби члана 300. став 1. и 4. ЗКП, испитан пред јавним тужиоцем ВЈТ у Крагујевцу на записнику о испитивању сведока Ктр 300/23 од 20.10.2023. године, без присуства браниоца окривљеног Мијодрага Новаковића, коме није ни упућен позив о времену и месту испитивања наведеног сведока.

Из списка даље произлази да је, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, Виши суд у Крагујевцу на главном претресу одржаном 23.07.2024. године, извршио увид и прочитао исказ оштећеног АА, који је дат пред ВЈТ у Крагујевцу без присуства браниоца окривљеног, из разлога што присуство оштећеног није могло бити обезбеђено на главном претресу, ни позивањем на свим доступним адресама нити наредбама за принудно довођење, које су издаване више пута, али оштећени није пронађен.

Битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Међутим, иако су тачни наводи истакнути у захтеву – да је напред наведени исказ сведока оштећеног АА незаконито прибављен - супротно члану 300. став 1. и 4 ЗКП, по налажењу овог суда, а имајући у виду да су нижестепени судови чињенично стање у предметном поступку и околности које представљају битна обележја и начин извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, утврдили на основу других доказа, и то: налаза и мишљења вештака судске медицине и њихових исказа са главног претреса, медицинске документације за оштећеног, исказа испитаних сведока ББ, ВВ и ГГ, извештаја о форензичком прегледу лица места са пратећом фотодокументацијом, те делимично и из одбране окривљеног, како је то правилно нашао другостепени суд, то у конкретном случају, испитивањем оштећеног АА пред јавним тужиоцем без присуства браниоца и читањем његовог исказа на главном претресу, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреда поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде и која би довела до укидања правноснажне пресуде.

Наиме, очигледно је да би и без тог исказа била донесена иста пресуда и окривљени Мијодраг Новаковић оглашен кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, а да би постојала напред наведена повреда поступка, правноснажна пресуда мора да се заснива искључиво на том доказу, што овде није случај.

С обзиром на наведено, Врховни суд је наводе браниоца којима се истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Поред овога, као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Мијодрага Новаковића наводи и повреде одредби чланова 16. став 5. и 73. став 2. ЗКП, док осталим наводима захтева полемише са утврђеним чињеничним стањем и оценом доказа (члан 440. ЗКП) и оспорава разлоге правноснажне пресуде, чиме по оцени овог суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па како повреде наведених одредаба, не представљају законом прописане разлоге у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се, Врховни суд у оцену ових навода захтева, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић